

So væl okkum kann unnast

Teir seinastu dagarnir hava verið hugvekjandi og hava givið okkum so nógv, sum so leggur eftir seg tað, at lívið er vakurt og dýrmett – ein gáva frá Skaparans hond, og somuleiðis tey evni, sum eru lögð í okkum upp á ymiskar mátar, verður hetta saman tvinna, gevur tað lívið okkara innihald, við lötum so ríkum, sum bera við sær innihald og lívsmegi.

So væl okkum kann unnast.

Fyrst vóru vit til veitslu í sambandi við at danskvöldini hjá Hervør og Ann Kirstin á hesum sinni vóru av – ein hugnalig veitsla. Vit kunnu við takksemi siggja aftur á tey kvöldini, sum runnu alt ov skjótt.

Framhald av hesum var so fimleikaframsýningin í Ítróttarhøllini í Trongisvág.

Ein frægd fyri eygað at siggja bæði vaksin og børn – tey góvu okkum eina livgevandi løtu, og ikki at gloyma fimleikarar úr Tórshavn.

Onkuntið hava teir verið lættari, men ein frægd fyri eygað, tí dygd var í tí, teir vistu okkum.

Ein stór tøkk til tykkum, sum skipa fyri, tí tað at skipa fyri slíkum, tað er tað stóra takið.

Haldið áfram, setið við, so at tit framhaldandi kunnu ríka okkara samfelag, sum tit so mangan hava gjørt.

Ríkar lötur – men aftan fyri tær liggur eitt dygdargott felagsarbeiði.

Sum so mangan var okkara hornorkestrur við og setti sín serliga dám á hesa løtu.

Sum eyka vóru teir smærru dansararnir hjá Ann Kirstin við, og tá ein sá hesi



Nógvir venjingartímar eru lagdir í, fyri at fáa alt til eina heild. Her eru nakrir ungir hornblásarar eisini við

dansinum var úrslitið framúr gott.

Men tiltøkini vóru tó ikki at enda komin. Sum rosina í pylsuendanum var sang- og hornorkestrur-kvöld í Klubbanum 17. apríl.

Tit spældu fram úr væl. Lat meg til hornorkestrið brúka ein lítlan part av tí ummæli, sum stóð í Dimmalætting 16.7.-1981:

«Sum heftið sigur frá, er hetta triðju ferð, at stovnað er hornorkestrur á Tvøroyri. Fyrsta royndin var longu í 1905.

Eg hugsi, at hesa ferð verður eingin ivi um, at hesum unga alva, knapt ára gamal, verður livlag, so menniligur hann longu er, við góðari leiðslu og góðum tónleikastjóra hevar hesin «hvølpurin» longu vunn-

ungu og hvat her er komi á skafði, so ynskti ein seg nøkur ár yngri, so ein kundi verið við. – Framúrskarandi framsýning á øllum økjum.

Ein slík løta ger tað at ein gloymir allar teir mongu venjingartímarar, sum eru lagdir í, fyri at fáa alt til eina heild.

Bæði hjá fimleikinum og

Sverre Midjord
skrivar

Myndir:
Rógvi Johansen



id fram á landsins palli á tónleikarstevnu, og longu nú vertir fyri vala orkestri úr Skotlandi. Her er tilfar. Einki at ivast í tí. Eg hoyrði beinanvegin: Ótrúligt, sum T. H. kláraði seg væl á tónleikarstevnu fyrr í summar.

Við takk fyri at okkum

yrkjarheimi okkara, sum teir hava ríkað okkum lívið við – men tó, hetta er bara eitt hjartasuff.

Ein sangur sum »Eg gleddist við blómur og smálomb« hjá Jógvan Nolsøe hevði verið vælkominn í sangskránni eitt slíkt kvöld.

At nevna nakran einstakan er torført, men tað eru al-



untist hesa frálíku løtuna í Ósáskúlanum í Klaksvík, og ynski Eg Tvøroyrar Hornorkestri glæsiliigaframtíð!

John R. Bjartalíð

Tit spældu væl, og sangurin, sum varð framfördur av sangkórinum »Røddir« – tey lögdu sitt til, so ein fólki seg sveim í øðrum heimi.

Sangurin var góður og teir valdu sangirnir við, men tó saknaði eg og væl fleiri við mær, at ikki okkara egnu yrkjarar vóru á skránni. Tað eru perlar í tíð nøkur, sum skara fram úr, og tí vil eg halda at tað er skeiðt í hesum føri at lata vera – uttan at taknakra frá nøkrum.

Ann Kirstin, takk fyri tín máta at skipa fyri og takk til øll tykkum, sum fjálga um mentan okkara.

Ríkar lötur, men aftanfyri tær liggur eitt dygdargott arbeiði. Á myndini sangkór og áskoðarar

Setið við, so at framhaldast kann, so at tað eisini framhaldandi verður soleiðis, at aftur untist okkum ein løta.



**VILT TÚ VERÐA
SLANKUR**

– so hava vit
bestu loysnina

– teir HEIMSKENDU
LIGHT-PLAN kapslarnar –
á goymslu

Kostnaður
v/ **MVG kr. 299,-**
Pósto, uppkav og
avgjæðslugjöld 33,- kr.

SVENSON Tlf. 57898
Box 314 700 Klaksvík

Sendta um alt landið

Vit hava eisini allar
vørur har hjá Svensson